

Cseőgelei Krónika

XV. vfolyam 11-12. szám

2007. június 1-15.

Motor húzta a kamiont

A motoros találkozóról szl irsunk 178. oldalon kezdődik!

(fotó: Molnár Mihály)

Újabb lopási kísérlet

Május 17-én újabb sanda szándékú emberek jártak a falunkban. Az Egyetértés utcában az egyik kapura ki volt helyezve egy ételhordó, így Volkswagen autójukkal ott megálltak. Azt gondolhatták, hogy nincs senki otthon.

A zárt kapu miatt a három kreol bőrű személy (két nő és egy férfi) kénytelen volt a kerítésen át beugorni. Már a lakásban matattak, amikor a melléképületben lévő mozgáskorlátozott házigazda meghallotta a furcsa zajt. Azt gondolta, hogy a felesége jött haza, és szölongatta. Az egyik nő ekkor odament hozzá, és pénzt követelt tőle, de mivel nem kapott, tettelegességhez folyamodott. Ekkor hazaérkezett a házigazda felesége, aki a már menekülni akarókat vissza akarta tartani. Eközben a kezén sérüléseket szenvedett. Szerencsére a hivatlan látogatók az összekészített ékszereket már nem tudták elvinni.

Az ügyben a Kisteleki Rendőrkapitányság folytatja a nyomozást.

M. M.

Vízóra leolvasás

A lakossági vízóra leolvasás június 1-jén (hétfőn) 8 órától lesz. Aki nem tud otthon lenni ezen a napon, az a postaládájára, kapujára vagy ablakára írja ki az óraállást!

Magma-Plusz Kft.

Negyedórás jégeső sújtotta falunkat

Ez nem a hűtőszekrényből, hanem az égből esett
(fotó: Molnár Mihály)

Május 22-én 16 óra körül óriási viharfelhő közeledett Csengelére Jászszentlászló irányából. A koromfekete felhők aztán falunkban szabadultak meg a terhüktől. Először borsó nagyságú jégdarabokkal vegyes eső esett, majd néhány perc múlva már cseresznye méretű jéggolyók potyogtak az égből. Oly bőséges volt az áldás, hogy negyed óra múlva a talaj nagy részét egybefüggően jég borította.

M. M.

Szomszédoló gála Mórahalmon

A szomszédoló rendezvénysorozat, melyen idén Forráskúttal láttuk egymást vendégül, május 20-án a gálával zárult.

A gálának már több éve Mórahalom ad helyet az Aranyszöm rendezvényházban. Idén 18 település képviseltette magát egy-egy produkcióval, Csengele a Fúvószenekarral, akik a gála kezdő szereplői voltak. Fellépésüket vastapsal jutalmazta a közönség, nem véletlen, hiszen most is a tőlük megszokott tökéletes produkciót hallhatták.

Itt szeretném megköszönni mindenkinek a segítségét, aki ehhez a rendezvénysorozathoz hozzájárult, a sok süteményt, a vendégfogadást, a szervezéshez nyújtott támogatásokat, az Önkormányzat anyagi hozzájárulását és nem utolsósorban az összes szereplő és csoportvezető munkáját, akik nagyban hozzájárultak a Szomszédoló sikeres lebonyolításához.

Törköly Ágnes

XIII. Csengelei Falunapok

Az idei falunapok május 26-28. között zajlottak le. A háromnapos rendezvényről az alábbiakban számolunk be.

Örömuzene és örömtánc

A falunapi rendezvénysorozat nyitányaként a szokásos zenés táncos felvonulással kedveskedtek Csengele lakosságának a fúvószenekarok és táncs csoportok. A Mórahalmi Művészeti Iskola Fúvószenekara és Mazsorettcsoportja, a szintén mórahalmi Csicseri néptáncs csoport, a röszei mazsorettcsoport és természetesen a hazai fúvószenekar és mazsorettcsoportjai meneteltek végig a település

utcáin. Jólesett a frissítő és a pogácsa, melyet Kuklis András és családja kínált a résztvevőknek. Köszönjük nekik a munkát és a sok finomságot!

A menetelő csapatok a Faluház mellett felállított színpadhoz érkeztek vissza, ahol már szépszámú közönség gyűlt össze a fogadásukra. Sánta Ferenc polgármester köszöntő szavai után kezdetét vette az egész délelőttöt kitöltő kulturális műsor.

A színpadon először a Csicseri néptáncosok – felkészítőjük Csonka Attiláné – Moldvai és Felső Tisza vidéki táncokat adtak elő, majd következett az Ütőegyüttes fergeteges műsora. Greksa Tibor vezetésével latinus ritmusokat, dallamokat hallhatott a közönség a tőlük megszokott színvonalon. Két társastánc produkciót mutattak be a művészeti iskola táncosai. A fiatalabbak Jivet táncoltak egy népszerű Hungária számra. Ezzel a műsorszámmal Deszken a Maros Menti Fesztiválon kivívták a zsűri elismerését. A nagyobbak egy nagyon nehéz szambát táncoltak szépen és stílusosan. A koreográfia készítését nehezítette az is, hogy öt lánynak nincs fiú partnere, ezt párcserével oldották meg. A táncok után az idősebb korosztály képviselői következtek, akik hozzáállásban, lelkesedésben példát mutatnak az utánuk következő nemzedékeknek. Minden csengelei rendezvényen lelkesen és jókedvűen vesznek részt, és jó hangulatuk a környezetükre, a közönségre is átragad. Rényi László vezetésével a Népdalkör és citerazenekar szórakoztatta a megjelenteket. A népdalok után szintetizátor muzsikával fokozta az amúgy is forró hangulatot két ifjú titán, Rényi János és Longa Ádám.

A kulturális műsor második felében következtek a zenekarok és mazzorettsoportok. Először a Mórahalmi Művészeti Iskola fúvószenekara Vastag István vezetésével, valamint mazzorettsoportjuk melynek művészeti vezetője Füge Ildikó. A népszerű slágerek mellett hagyományos fúvószenei művek is elhangzottak műsorukban.

A röszkői mazzorettes lányok következtek, akiknek vezetője a már felnőtté váló, valamikori csengelei mazzorettes Erdélyi Viktória. Nagyon szép összefogott műsorukkal mutatták meg, hogy méltón képviselték Röszkét tavaly Franciaországban, visszajáró

Csengelei mazsorették a főutcán

*Sikerrel szerepeltek a röszei mazsorették is
(fotók: Kontesz Józsefné)*

vendégek Erdélyben is.

A Csengelei Fúvószenekar és mazsorettesoport műsorát már nagyon várták a fellépők is és a közönség is. Ezen a két együttesen látszott a közös munka, a közös fellépéseken megszerzett rutin. A serdülő és ifjúsági korosztályú mazsorettesek már önállóan, irányítás nélkül feltalálják magukat bármilyen szituációban, rajtuk rettenetesen érződik, hogy tiszta szívből táncolnak, mosolyognak a saját maguk és a közönség szórakoztatására is. Az ifjúsági fesztiválokön való részvétel a Szivárvány csoporton is meglátszik, ők is egyre magabiztosabban mozognak a tánctéren. A legtöbb támogatásra természetesen a legkisebbeknek van szükségük, rajtuk még mindig ott kell legyen a tanáruk szeme. Nagyon nagy dicséret illeti azonban őket is, hiszen a nagy meleg és a sok várakozás ellenére ügyesen adták elő műsorszámukat. A lányok mellett meg kell említeni az átalakulóban lévő fúvószenekart, melyben (szerencsére) egyre több fiatal kezdi meg munkáját. Az idősebb tagok a felnőtté válás rögzös útján nem mindig tudják összeegyeztetni programjaikat a zenekari próbák idejével, ezért nagyon nagy szükség van az utánpótlásra. Tudjuk, hogy sokszor talán túl sok feladat is hárul rájuk egy-egy szereplés előtt, de kérem őket és szüleiket, legyenek kitartóak, mert csak így tudunk együtt ilyen szép sikereket elérni! Reméljük a jól megérdemelt taps kárpótolja őket a sok-sok gyakorlásért, az izzadságos próbákért.

Itt szeretném megköszönni az Önkormányzatnak, a polgármester úrnak, az általános iskola vezetésének, tanárainak, hogy a művészeti csoportok munkáját támogatják és segítik. Köszönjük a Vetter-Hugary eddigi támogatásait, valamint képviselőjének, Árva iné Klárinak a gyönyörű és nagyon finom tortát. Köszönjük Molnár Misinek, hogy lehetővé teszi a művészeti iskola életével kapcsolatos rendezvények, programok közzétételét az újság hasábjain, Törköly Áginak az állandó segítségét, nélküle sokszor nem boldogulnánk. Kun-Szabó Tibor segítségét is köszönjük, aki az ital beszerzéséről gondoskodott .

A köszönetek között a legfontosabb azonban, hogy azoknak mondjunk köszönetet, akik talán a legtöbb áldozatot hozzák egy-

egy szereplés sikeréért: elsősorban a szülőknek, akik a családi programokat a próbákhoz, szereplésekhez igazítják, hozzák-viszik gyermekeiket. Végezetül pedig nektek kedves tanítványaink, akik kitartotok mellettünk jóban-rosszban, sokszor kedvetlenül, mégis kigyakorolva a szólamotokat, hidegben – melegben, hóban, fagyban, esőben, sárban, napsütésben velünk vagytok.

KÖSZÖNJÜK!

Czirok Zoltán és Czirokné Krizsán Zsuzsanna

Tárlatok, sok kiállítóval

A szombati kulturális rendezvényekhez hozzá tartoznak a kiállítások is. Idén festményeket, gobelineket, faszobrokat és makketteket láthattak az érdeklődők.

Az első kiállítás megnyitójára a Faluház tükörtermében került sor. A kiállítókat dr. Varga Ferenc háziorvos mutatta be:

"Tisztelt ünneplő közönség! A Falunapok kialakulása óta szokássá vált, hogy kiállítást rendezzünk különböző képzőművészeti és iparművészeti alkotásokból. Most három falunk béli alkotásait látjuk csokorba szedve. Vincze János, Koncz Lajosné született Ambrus Margit és Széll Renátó műveit.

Vincze János született 1940-ben. 1996-ban kezdett el faragni, egy olaszországi zarándokút után. Sok templomban jártak, és múzeumokban, ahol rengeteg fafaragást, szobrot látott. Hazaérve elhatározta, hogy megpróbálkozik a faragással. Most már mi is láthatjuk, hogy ez egy jó döntés volt. Saját bevallása szerint a faragás, a fával való munkálkodás, nagy boldogságot és megnyugvást okoz neki. Ahogy mondja, nagyon szeret faragni. Munkaeszközei a balták, kések és vésők sorozata. Ezek közül többet ő készít. Saját elképzelése szerint vés és farag. Három éve egy kiskunmajsai faragóművész, Figura László segíti tanácsaival.

Előre elképzei a fa kiválasztása után, hogy mi van benne, amit a szerszámaival kikeres belőle. Vincze János fafaragó, naiv

művész. Nem tanulta, nem várható el tőle az anatómiai pontosság, de csodálatos bátorsággal és természetességgel oldja meg a mozdulatok, helyzetek közvetítését a nézők felé. A kifaragott hősei személyes ismerőseink. Találkoztunk, vagy találkozunk velük. Élőben, a templomban, a faluban, a földeken. Indulatok nélküli tekintetük, arcuk, az örökkévalóságba néz. Száz év múlva is ugyanezt a nyugalmat látja rajtuk az utókor is. És ők is mindig rá fognak ismerni valakire a környezetükből.

A faragások jelzik, mi falusi kisemberek is képesek vagyunk maradandót alkotni. Kérem, figyeljék meg a szobrok mozdulatait, arcát, és hogy kiket ábrázolnak! Az öreg zsidó, a köpülő asszony, az ásó ember, a pipás itt van itthon. Hozzánk tartoznak, vérünkben, gondolatainkban élnek. Krisztus a kereszten, a szenvedő Szűz Mária a kereszt tövében, a csodaszarvas, Árpád apánk, szent István kirá-lyunk, Dózsa György, a virággal a kézben misére igyekvő kislány mind személyes ismerős, nemcsak Vincze Jánosnak, hanem nekünk is.

Ezek a faragott szobrocskák csodatévők! Egy emberből, aki egy igen rossz szenvedély rabja volt, alkotót, boldog embert, a család, a falu közösségének hasznos tagját teremtették meg. János nem tud rosszul csinálni semmit. Mindenben mindig alapos. Ha ivott csak a sárgaföld volt a határ. Hála Istennek ez már a múlté! Mióta ő gondozza a temetőt, a sírkert ugyanazt a rendet mutatja, mint régebben a tanyák. Akik vissza tudnak gondolni a múlt századi tanyai gazdaságokra, azok tudják, mire gondolok. Biztos az ősök is szívesebben pihennek ebben a szépen gondozott, ápolt, virágos, megbecsült temetőben.

A második, harmadik önkormányzatnak tagja lett, a falu lakóinak egyöntetű választása alapján. Jelenleg a negyedik önkormányzat korelnöke. Részesen volt templomunk létrejöttének. Egyházunk segítségét II. János Pál pápai áldással ismerte el. János büszke az eredményeire, de tudja, felesége segítsége nélkül ezt nem érhetné volna el.

Kérnék mindenkit, aki itt ma gyönyörködik Vincze János csengelei naiv művész fafaragásaiban, hogy nézzen szét szeretett kis falunkban, vegye észre szépségeit, legyen büszke az itt élő embe-

Varga doktor megnyitó beszédét tartja
(fotó: Kontesz Józsefné)

Vincze János fafaragónak egy jázsági hölgy is gratulált
(fotó: Molnár Mihály)

rek alkotó képességére, dolgoz két kezére! Lássák meg öregeinkben a küzdelmet, a szenvedést, drága kismamáinkban a boldogságot és pici gyerekeinkben a jövőt. Ahogy a Kormorán együttes énekl nekünk: Ez az ország a hazánk, magyarnak lenni pedig hivatásunk.

Koncz Lajosné Ambrus Margit 1949-ben született, csengelei, két lánya: Erika és Márta. Női szabó és szakács végzettsége van. 2000 telén kezdett el gobelint varrni. Nagy örömet jelent számára az alkotás folyamata. A gobelinvarrás nagy kitartást igényel. Reméljük, hogy eljut az önálló képalkotáshoz. Ez azt jelentené, hogy nem előre mások által megfestett képeket varrna ki, hanem a saját maga által festett képeket önálló színvilággal készítené. Ez a középkori gobelin művészet irányába tett lépésnek fogható fel. Ehhez sokat kell tanulni, de maga a gobelinvarrás is nagy kitartást igényel. Reméljük, hogy szorgalomban és tehetségben nem lesz hiány.

Kiállításunk harmadik alkotója Széll Renátó. 1991-ben született, nagy vonzalma van a gépekhez, amihez jelentős kezűgyesség is társul. 3 évvel ezelőtt az iskolai technika órán gondolt rá először, hogy megpróbálja édesapja munkagépeit modellezni. Az első próbálkozásával meg volt elégedve. Ezért más gépeket is kezdett modellezni. Még a kerekeket is saját elképzelései szerint esztergálta és gumizta fel. Középiskolai tanulmányokat folytat, tehetsége egyértelmű, reméljük, hogy személyében a jövőben egy tervező gépészmérnököt tudunk majd köszönteni.

Kérnék mindenkit, aki a kiállítást megtekinti, nézze és hallgassa végig a falunkról szóló zenés, színes képeslapot, ami szintén két falunk béli alkotása. A fényképezés dr. Varga Ferencné Gáspár Ildikót, a lemezre vitel pedig Csépe Andrászt dicséri. Tekintsék meg a kiállítást és véleményüket írják bele a vendégkönyvbe!"

A bemutatott kiállítókon kívül voltak még Kistelekről és Balástyáról is gobelinvarrók.

Dr. Varga beszéde után Vincze János bejelentette, hogy a csengelei Faluházról készült domborművét a kiállítás bontása után a községnek adományozza. Sánta Ferenc polgármester ezután emléklapokat és ajándékokat adott át a kiállítóknak.

Nacsá Jánosné két évente állít ki falunkban. Most is festményeit mutatta be az érdeklődőknek. A megnyitó beszédet Lantosné Horváth Irén, a 13 évvel ezelőtti, legelső csengelei kiállításának szervezője mondta:

"Nagyon sok szeretettel köszöntök minden megjelentet. Szeretném önöknek bemutatni Nacsáné Kovács Máriát, bár azt hiszem, mindenki ismeri. 13 évvel ezelőtt kezdődött a falunapok Csengelén, és akkor én nagyon erőteljesen részt vettem a szervezésében. Bizony, amikor elkezdtuk szervezni, nagy gondban voltunk, hogy mi legyen ezen a falunapokon, milyen programokat szervezzünk, milyen kiállítást lehetne ide szervezni. Akkor jött Nacsáné Marika, hogy neki nagyon szép képei vannak. Nagyon megörültem neki, hogy tudunk ide valami csodálatos dolgot hozni. Tehát 13 évvel ezelőtt Marika már járt itt kiállítással, akkor fotókat hozott, gyönyörű szép tájképeket, nagyon szép beállításokat. Utána törzsvendeg lett nálunk Marika, két évente mindig ellátogat hozzánk valamilyen csodálatos alkotással. De egyszer, egy karácsonyra a férjétől egy festőkészletet kapott. S Marika akkor elkezdett a festéssel foglalkozni. Rájött, hogy valami olyat tudhatott az ő férje, amit ő nem, hogy neki van ehhez tehetsége. Elkezdett alkotni, festeni, rájött a festészetnek az ízére, milyen csodálatos lehetőségek rejlenek benne. A fotó és a festészet közel áll egymáshoz, mert mind a kettő a vizuális kultúránkba tartozik, mind a kettő valamit megragad, egy pillanatot. De míg a fotót egy pillanat alatt tudjuk rögzíteni, addig a festészethez sok-sok idő kell, és teljesen más hatásokat érünk el ezzel. Azt hiszem, hogy a fotók után a festészetben is követheted ugyanazokat a vonalakat. Ha itt szétnéziünk, nagyon sok szép és érdekes képet láthatunk. Ott hátul akvarell technikával készített képek láthatók. Személy szerint nekem ezek tetszenek a legjobban, mert ezek olyan áttetszőek kissé, és ezek azok, melyek a szívemhez közelebb állnak. A többi kép az olaj, egy kicsit komolyabb anyag, mint az akvarell. Azok is nagyon szépek, látszik, hogy Marika nagyon magabiztosan használja ezeket az eszközöket. Azon az oldalon látható, hogy Marika a természetet mennyire szereti. Tehát a természet ihleti meg a képeit. Egyszer nekem egy művész azt mondta, hogy próbáljam a természetet tiszta szemmel nézni. Tehát

úgy nézni, mintha akkor látnám először. Hogyha az emberek, vagy önök is megfogadják, és úgy nézik meg a dolgokat, egy virágszirmot, egy patakmedret, akkor egészen másként fogják látni. Marika ezt mutatja be itt nekünk, azt az egy pillanatot, amikor ő másként néz a természetre, és amit ő lát, azt láthatjuk mi is itt. Ezek a képek nagyon szépek. Egy új területre tévedt mesterünk, még hozza az alakábrázolásra. Itt hátul, a "Krumpliszedők" képen látható, hogy Marika most tanulmányozza az emberi testet, az emberi alakokat. Ez a kép úgy készült, hogy szokás szerint művészkedett kint, területen, és látta, hogy az emberek szedik a krumplit. Gondolta magában, neki sokkal jobb dolga van, mert ő művészkedik, festeket, míg azok ott izzadnak a rét mellett. Úgy gondolta, hogy ezt ábrázolja, mert annyira megkapó, hogy az emberek ott dolgoznak. A továbbiakban – szerintem – fogunk még látni ilyen képeket, mert Marika nagyon vonzódik a népi környezethez, a népi kultúrához.

*A festménykiállítást Lantosné nyitotta meg
(fotó: Kontesz Józsefné)*

Mostanában olyan képeken dolgozik, ahol az emberek munka közben láthatók. Ez nagyon szép, mert egyre kevesebbet foglalkozunk ilyen dolgokkal. Rohanó életünkben a városi élet és a városi dolgok kerülnek előtérbe. Nagyon örülök neki, hogy a népi környezetet így meg tudjuk őrizni, és értékékként tudjuk előállítani. Gratulálok neked ehhez a kiállításához és további munkádhoz sok sikert kívánok!"

Sánta Ferenc polgármester egy csokor virággal és egy emléklappal köszönte meg Nacsánénak, hogy sokadszorra megtisztelte községünket a munkái kiállításával. Itt került átadásra a vidéki gobelineseknek is az elismerő oklevél.

A kiállítási látogatók között szinte az egész ország képviselve volt, sőt Ausztriában és Ausztráliában élő magyarok is kíváncsiak voltak rá. Az érdeklődők két napig tekinthették meg a tárlatokat.

Molnár Mihály

Nemzetközi találkozó 327 motorossal

2000-ben indultak meg Csengelén a kétkerekű járművek szerelmeseinek találkozói. Az első három főszervezője Gyovai József volt, majd őt Tóth Tibor követte. Ez évtől e cikk szerzőjére, Kriszán Sándorra hárult e feladat, de sokat segített neki Gyovai József és Benedek Róbert is.

A szokott helyszíneken, a Petőfi utcában és a József Attila téren már délelőtt 9 óra tájban megjelentek az első motorosok. Minden két keréken érkező résztvevő Pegazus emblémás kitűzöt kapott. Ebédig szabad program volt, beszélgetés régi és új ismerősökkel. Dél előtt néhány perccel Sánta Ferenc polgármester mondta a megnyitó beszédet, majd dr. Tóth Tibor jegyző anyanyelvükön üdvözölte a szép számmal megjelent német motorosokat. Szerbiát, Vajdaságot 5 fő képviselte. Ezután került sor a babgulyás kiosztására. A kiskunmajsai Vasút vendéglő háromszáz

nagyon finom adagot osztott ki. A tulajdonos szponzorálásként, baráti áron számította meg a főzést és kiszolgálást.

Ebéd után kezdődtek a vetélkedők. Nagy sikert ért el a dobókockává átalakított hűtőszekrény, amíg szét nem esett. A lányok közül az Árvai Kálmánné-Olajos Alíz páros hatost dobott, így ők lettek az elsők. Kovács Zoltán (Kecskemét) is hatos dobással győzött a fiúk között.

A cicifogó versenyben hatan indultak. Az első helyen holtverseny alakult ki, mivel mindketten 7 dl-t fejtek a megadott idő alatt. A bajnokok Csáki István és Csorba Árpád lettek.

Ezután a kamionhúzás következett motorral és kézzel. Motorral hárman próbálkoztak. A győzelem Papp Istváné lett. Második helyen Törköly Árpád, harmadik helyen Kócsó József (Szank) végzett. A kézzel való húzásba csak ketten mertek benevezni. Solyomi Attila (Zsana) erőemelő szerezte meg az első helyet, míg a második Kálmán Zsolt (Kiskunmajsa) lett.

Fejőverseny is volt a programban
(fotó: Molnár Mihály)

A motoros lassúsági versenyben két kategória volt.

50 cm³-ig:

I. Sós István (Városföld)

II. Árvai Márk

III. Rupp Rerbert (Habsburg)

50 cm³ felett:

I. Szili Sándor (Kistelek)

II. Kócsó József (Szank)

III. Nyári Sándor (Kiskunmajsa)

A motorhang szépségversenyben holtverseny alakult ki az első helyen. A tömörkényi Jana lemondott a kisteleki Szili Sándor javára, aki így lett győztes a Pannóniájával. Jana viszont a szervezőktől ezért fair play díjat kapott. Különdíjat kapott Kálmánné Pölös Ildikó 600-as Hondája és Farle Lilla (Kistelek) quadja.

Szervezői különdíjat a kaptak a kocsitaposást végző big footosok: Széll János, Szabó Zoltán és Kódor István (Felgyő). Ők a bemutatójuk előtt falunézést is biztosítottak az érdeklődőknek a nagykerékű járművekről.

A találkozón hagyományosan részt vesznek a gocartosok, akiket a csengelei Vígh "Bütyi" Sándor szervezett be. Mind az öten szervezői különdíjat vehettek át.

A kisteleki Shell benzinkút két 5000 Ft-os vásárlási utalványt ajánlott fel. Az egyiket a legmesszebről, Düsseldorfból érkezett kapta. A csongrádi Gönczi Pál a legidősebbként (71 éves) vehette át a másik utalványt.

A legbátrabb motoros díját Kovács Feri (Pusztaszer-Csengele-Jászszentlászló) kapta.

A három legfiatalabb résztvevő (Farle Bálint, Székesi Arnold és ifj. Kócsó József) emléklapot vehetett át.

Az eredményhirdetés végén tombolahúzásra került sor. Minden motoros résztvevő érkezéskor kapott egy-egy szelvényt, és ezek tulajdonosai közül nyerték el a felajánlott díjakat. A motoros kesztyű Joó László kömpöci vendégünké, a bukósisak a pusztaszeri Grósz Sándoré lett.

Szokáshoz híven a délutáni programokat a felvonulás zárta.

Először a vasútállomáshoz hajtottunk, majd a Vetter Kft. telepe felé vettük az irányt. Ott a csomagoló munkásoknak addig szünetet rendeltek el, míg a motorosok el nem haladtak. Igen sokan voltak, hiszen a telepre nem is fértek be mind. Aki akart, a végén visszatérhetett a találkozó színhelyére, és részt vehetett az éjszakai mulatságon, melyhez Muhel Zoli, Vígh Pityu és három szegedi társa biztosította a zenét. Műsoruk után diszkrét következett.

Hajnalban fejeződött be a VIII. Csengelei Motoros Találkozó.

Az érkezők adminisztrálását Süli Gabriella, Tóth Csilla, Krizsán Mária és Krizsán Ildikó végezte. A programok lebonyolításában segített ifj. Kormányos Sándor, Gyovai József, Málík István, Grósz Sándor, Máté Gábor és Benedek Róbert. A támogatóknak és segítőknek köszönöm az aktív hozzáállást!

Krizsán Sándor

"Világi Apostolok" fotókiállítás a templomban

Néhány gondolat a kiállításról. A kiállítás képeit nem profi fotósok készítették, hanem azok, akiket a képek ábrázolnak, vagyis a katolikus egyházban szolgáló lelképásztori munkatársak. Úgy gondoltuk, hitelesebb képet adhatunk életünkről, családukról, gondjainkról, munkánk szépségéről, ha saját fényképeink beszélnek rólunk. A képeket a kiállítás szervezői sajátos mondattá, szokatlan képregénnyé fűzték össze, mintegy hitvallássá formálva azokat. Az élményt Fodor Ákos haikui (japán eredetű, rövid, tömör versforma) tették még maradandóbbá.

Világi apostol: minden megkeresztelt ember, aki aktív szerepet vállal egyházunk küldetésének teljesítésében. A „világi” nem az „egyházi” ellentéte, hanem az egyház olyan tagjai, akik nem szerzetesek, nem papok.

Világi Apostolok Közössége (VAK): szakmai és emberi háló, mely az egyházban szolgáló világiakat fogja össze. Többnyire

olyan vidéki kis falvakban élő embereket, lelkipásztori munkatársakat, akik olyan plébániákon lakva látják el az egyházi teendőket, ahová már nem jut pap.

Ha Ön is kapcsolatba szeretne lépni a Világi Apostolok Közösségével, a következő utakon teheti meg: e-mail cím: vilagiak@mail.com, levélcím: 6722 Szeged, Szentháromság u. 19., telefon: 06-20/8 232 930.

Zólyomi–Katona Theodóra

Koszorúzás az emlékműnél

A vasárnapi szentmise után az I. és II. világháborús emlékműnél gyülekezett a falu lakossága. A Himnusz elhangzása után a hősekről és áldozatokról Sánta Ferenc polgármester emlékezett meg:

"Tisztelt megemlékezők! Az első világháború véres veszteségeinek megrendítő hatására 1917-ben törvény rendelte el, hogy minden város és község az anyagi erejének megfelelő méltó emléken örökítse meg mindazoknak az emlékét, akik lakói közül életüket áldozták fel a hazáért.

Alig pár évvel az után, hogy elhallgattak a fegyverek, az 1924. évi XIV. törvénycikk » Hősök emlékünnepé« címen nemzeti ünnepé nyilvánította május utolsó vasárnapját. A templomokban külön imát mondtak a hősi halottakért és a napot állami rendezvényekkel is összekapcsolták, pl. ezen a napon avatták fel 1936-ban Szegeden a Hősök kapuját, 1937-ben a Budai várban a Hadtörténeti Múzeumot.

A mi nemzeti ünnepeink elejétől fogva magukban hordják a szomorú befejezés tragikumát. A nemzeti függetlenségért vívott küzdelmeink a legjobb mártírhálálával végződtek. Az első világháború nem volt a mi ügyünk, mégis a lakosság számához képest a magyarság hozta a legnagyobb véráldozatot, és minket sújtott a legkegyetlenebb bosszú. Trianon után a halálos dermedtségből felocsúdó nemzet szinte valamennyi lakóhelyén hősi emlékművet állí-

tottak fel, és ahol lehetett, táblákba vésték a hősi halottak neveit. A városokban és nagyobb községekben nem lehetett a több száz vagy ezer hősi halott nevét egyetlen emlékműre felvésni. Az áldozatok nevei megoszlottak templomok, laktanyák, iskolák falaira elhelyezett márványtáblákon. Az emlékművek és emléktáblákra vésett szent nevek előtt lerótt a lakosság a tiszteletét egészen a második világháború végéig.

A nemzeti kegyelet és hála már nem jutott osztályrészül a második világháború hőseinek. 1946-tól elmaradtak a hivatalos megemlékezések, legfeljebb az éj leple alatt helyezett el egy-egy gyertyát, virágot halottak napján a megmaradt első világháborús emlékmű talapzatára néhány könnyektől megráncosodott arcú özvegy, halványan emlékező gyermek, megtört lelkű szülő. A hősi halottak emlékezésének tilalma sajátos, magyar kirekesztés volt, más országokban ilyet nem tettek. A keserű érzületet csak fokozta, hogy ugyanakkor az elesett szovjet katonákra csaknem minden községben obeliszkek emlékeztetett, akárcsak a magyar földön elesett bolgár és román katonákra, és a gyönyörűen karbantartott solymári temetőben az amerikai és angol repülőkre.

Nyugat-Európában az évszázadokon át ellenséges – szinte ötvenévenként háborúzó francia és német nép már 1953-ban megállapodást kötött a haditemetők kölcsönös gondozására. Bár Magyarországon a hivatalos intézkedések elmaradtak, a magyar katonai sírok egy részét az ifjúság az 1970-es évektől gondozásba vette Limberger Gyula vezetésével. De a második világháború halottait nem lehetett számba venni. Külön kockázattal járt az 1956-os forradalom és szabadságharc napjaiban hősi halált szenvedettek sírjainak ápolása, még a családtagok részére is.

Május 9-én volt 62 éve annak, hogy századunk legpusztítóbb háborúja, a II. világháború véget ért, és amelyben Csengele is a lakosságának számarányához viszonyítva az egyik legtöbb áldozatot hozó települések közé tartozott. Sok hősi halottat vettek nyilvántartásba, de a valós áldozatok és az eltűntek száma ennél jóval több volt. A háború után évtizedekig még gondolni sem lehetett arra, hogy emlékművet állítsunk halottainknak. 1995-ben végre elérkezett az idő, hogy a világháborús emlékművét is felállíthassa a köz-

*A polgármester emlékezett meg a világháborúk áldozatairól
(fotó: dr. Tóth Tibor)*

ségünk. Azóta minden év pünkösdjekor megemlékezünk, fejet hajtunk hőseink előtt. Azt szeretnénk, sőt követeljük az utódoktól, hogy ezt a folyamatot ne szakítsa meg semmilyen politikai erő sem! Úgy gondoljuk, hogy ennyivel tartozunk azoknak, akik az életükkel fizettek egy értelmetlen célért.

Tisztelt megemlékezők! Egyre többünknek az a meggyőződése, hogy a nemzet lelkében akkor ér véget a háború, ha tisztes-séggel eltemette halottait, és van méltó hely, ahol emlékezhet rájuk. Minden ember addig él, amíg gondolnak rá. Különösen érvényes ez az eszme az ünnepségen megjelent hozzátartozók számára. Velük együtt hajtunk most fejet azok előtt, akik a legdrágábbat, az életüket áldozták a hazáért.

*Legyen béke a katonasírok és a hősi emlékművek árnyékában,
legyen vége az öldöklésnek, legyenek a katonasírok és emlékművek
az igazi béke prédikátorai!*

Köszönöm megtisztelő figyelmüket."

Az emlékező beszéd után a polgármester és alpolgármester, az általános iskola igazgatója és igazgatóhelyettese, az egyházközség világi elnöke és hitoktatója, az önkormányzati képviselők, a polgármesteri hivatal dolgozói, valamint a falu lakosai helyezték el virágaikat, koszorúikat. A bajor testvérközség megbízásából Lantos István alpolgármester és dr. Tóth Tibor jegyző helyezett el koszorút.

Az ünnepség a Szózat elhangzásával fejeződött be.

Molnár Mihály

Kánikulai Torta-túra

Vasárnap délelőtt 10 órakor kezdődött a versengés az eper-tortáért. Hét csapat mérte össze testi és szellemi ügyességét több helyszínen.

Az új parkolóban felállított színpadnál egy kígyóembereknek való játékot láthattunk (bal kéz a sárga körbe, jobb láb zöldre stb. helyezése, egyre nyakatekertebb testhelyzetbe kényszerülve), melyet kettesével, a feladatokat felváltva kapva végeztek. Ezután egyenként megtornáztatták a saját agyukat és társaikét is: úgy kellett elmagyarázni és kitaláltatni pl. egy foglalkozást, hogy a kártyán lévő szavakat tilos volt kimondani.

A sátorban Jenga-torony építésével és betűkből nevek kitalálásával foglalatostkodtak.

Az óvoda udvarán 3 tornapad, felettük kötelekkel lelógatott labdák várták a versenyzőket. A padon haladva kellett összeszedni az ott elhelyezett, vízzel teli poharakat. Az ellenfél csapatnak a labdákat lóbálva kellett kiütnie a "pincér" kezéből a poharakkal teli tálcát. Izgalmas lengőtekészésnek lehettünk szemtanúi, volt, akinek

tálcát is kirepítették az ujjai közül. A megmentett vizet megmérték. Ugyanezen a helyen összerakós játékból kellett egy kockát kirakni – már akinek ez sikerült.

Az iskolában kosárlabdáztak, de célba dobás előtt kendővel bekötötték a szemüket. Ennek ellenére többen így is beletaláltak a kosárba.

A Faluház mögött Torpedó-játék folyt. Közvetlenül utána tapogatással kellett kitalálni, mi van a letakart 10 tányérban. Volt kavics, rizs, prézli, lencse, liszt, kristálycukor és egyebek.

Amíg zajlottak az események, sorra érkeztek a plusz pontokat gyűjtők. Még a verseny kezdetekor csapatonként ketten egy talicskával eltávoztak, hogy egyiküket valamilyen jelmezbe öltöztetve a társa visszatolja.

A győztes csapat, a Lúzer FC
(fotó: Molnár Mihály)

Az utolsó próbatételre a parkolóban került sor. Egy ember belecsüccsent a talicskába, a partnere pedig székek között szlalomozva száguldozott vele a táv végéig. Ott az "utas" kipattant, a "sofőr" visszaroht a csapatáig a járgánnyal, majd ő huppant bele "utasnak".

A vetélkedés végeredményeként a Lúzer FC edzője, Urbán Flórián vezette csapat győzött. Ők nyerték meg az epertortát, de a hagyományokhoz híven mindenki fogyasztott belőle. Minden induló csapat kapott ajándécsomagot.

Dicséretet érdemel Rényi László és neje, mert évről évre egyre változatosabb versenyszámokat eszelnek ki, szűkös szabadidejükben terveznek, szerveznek. Aki nem jön el megnézni ezt a programot, nem tudja, miből marad ki. Látvány, szórakozás, izgalom, lelkesedés, kacagtató szituációk stb. teszik hosszú időre feledhetetlenné a Torta-túrát. Köszönet illeti a szponzorokat, akik ajándécsomagjaikkal díjazzák a versenyen indulókat.

Kontesz Józsefné

Kakasok a bográcsban

Vasárnap délelőtt a szokásos főzőverseny is lebonyolításra került. Idén kikötés volt, hogy kakasból kellett pörköltet készíteni.

Talán a nyersanyag beszerzésének nehézségei miatt a három nevező közül végül csak kettő hozta el bográcsát. Viszont a versenyzők körül népes segédcsoapat forgolódott, felváltva forgatva a bográcsokat.

Délután egy óra tájban Sánta Ferenc polgármester zsűrizte az elkészült étkeket. Mint ahogy elmondta, nehéz dolga volt, ezért bölcsen mindkét pörköltfőzőt – Vörös Tibort és Czakó Jánost – első helyezettnek nyilvánította. Elismerésként egy-egy oklevelet és egy-egy üveg bort kaptak, sőt a segédeknek is jutott a hegy levéből.

Az elkészült ételek nem veszték kárba, a csapatok helyben elfogyasztották.

Molnár Mihály

A főzőverseny győztesei
(fotó: Molnár Mihály)

Lovas felvonulás és utcabál

Hagyományos része a falunapok második napjának a lovasok felvonulása. Id. Lengyel János elköltözése miatt a szervezés már második alkalommal Csókási Zoltánra hárult, aki idén is remekül megoldotta ezt a feladatot.

Délben a Faluházba várták a fogathajtókat, akiket pörkölttel és itallal láttak vendégül. Az ebéd után a volt tejsarnok melletti területre indult a menet, ahol a Kecskemétről érkezettek honfoglalás kori harci bemutatót tartottak. Bemutatták elődeink fegyvereit, az íjat, a szablyát, a dárdát és a fokost, és láthattuk azt is, hogy hogyan kell az íjat és a dárdát földről, majd lóhátról használni. Két hölgy régi dalokat adott elő csörgő és dob kíséretével.

A csúcspontot a pusza ötös fellépése hozta. A csikós – akinek kiterjedt rokonsága van Csengelén – két ló hátán állt egy-

egy lábbal, miközben előtte hármat irányított. Kormányos Sándor lépésben és vágásban is bemutatta a produkcióját, ami osztatlan elismerést váltott ki a közönségből.

A bemutatók után a Sánta zenekar zenéjére elindult a lovas menet. 32 lovas kocsit szállította a falu lakosságát, többen pedig lóháton tartottak velük. A sorban láthattuk a kiskunfélegyházi Kiss Ákos Márton négyes fogatát is. Elöl a kiskunmajsai lovas bandérium korhű egyenruhába öltözött tagjai haladtak, majd a pusztán ötös következett. Az első megálló a volt tsz-major közelében, Magony Imrénél volt. A kánikulában kitikkadtak itt bőségesen olthatták szomszójukat. Innen Forgó Jenő benzinkútjához tartottak, ahol a rokonság és a személyzet több rekesz sörrel és üdítőkkel várta őket. Ekkorra a felvonulók sora olyan hosszúvá nyúlt, hogy az eleje már az Öregmalom vendéglőnél és a Presszónánál fogyasztotta az újabb

"Honfoglalás kori" asszonyok a lovasbemutatón énekeltek
(fotó: Molnár Mihály)

adag italát, mikor az utolsók eltávoztak a benzinkúttól. A következő megálló Baranyi Józseféknél volt. Bár a házigazda a felvonulókkal tartott, a Baranyi-Beregi család tagjai előkészített italokkal és süteménnyel várták a szomjas vándorokat. A falu körbejárása a Faluháznál fejeződött be. Itt a polgármester emléklappal és egy-egy üveg borral köszönte meg a lovasoknak a részvételt. A felvonulást a csengelei önkormányzat és a Gól söröző tulajdonosa, Kun-Szabó Tibor szponzorálta, a pörköltfőzést Árvai Kálmán vállalta magára, a lebonyolításban pedig Csókási Zoltán, Csókási László és Novák Jenő családja segédkezett. A zavartalan haladáshoz az utat a polgárőrség biztosította.

A szokásos nótázás után mindenki mehetett haza pihenni és készülni az esti utcabálra. A Sánta zenekar este nyolc óra tájban kezdte el húzni a nótákat. Jó előérzetük volt, hogy a sátorban helyezkedtek el, ugyanis éjjel 11 óra tájban hatalmas zápor csapott le a községre. A mulatni vágyókat ez a sátorban nem zavarta, sőt jól is esett a hőmérséklet csökkenése az egész napos kánikula után.

Molnár Mihály

A puszta ötös ámulatba ejtette a közönséget
(fotó: Molnár Mihály)

Az új csengelei könyv dedikálása

A Csengelei Krónika szerkesztősége már negyedik éve minden esztendőben megjelentet egy-egy, a falu történetével foglalkozó kötetet. A negyedik kiadvány átadására és dedikálására a falunapok harmadik napján került sor.

A "Csengelei tudósítások 1859-1949" című könyvbe – mint ahogy a címe is mutatja – kilencven év újságcikkeit gyűjtöttük össze. A több mint 400 oldalas műben kb. 1000 írás mutatja be falunk korabeli életét, hétköznapjait, ünnepeit, örömeit, bánatait. Az olvasók legtöbbször valószínűleg az lesz az első, hogy a névmutatóban utánanézzon annak, hogy az őseik közül kik szerepelnek benne. Másnap már volt, aki örömmel jelezte, hogy az ük-ükapját megtalálta benne, bár éppen nem hízelgően írtak róla.

Az 50 példányban elkészült kötetet csak előrendelésben lehetett igényelni. Aki lemaradt róla, az a községi könyvtárból kikölcsönözheti.

Molnár Mihály

A "Csengelei tudósítások" című könyv dedikálása
(fotó: Kontesz Józsefné)

Polgárőr foci: igazságos döntetlen

Pünkösöd hétfőjén került sor a Polgárőrség és az Együtt Szegedért Egyesület közötti kispályás labdarúgó mérkőzésre.

A szépszámú közönség előtt a Lúzer FC edzője, Urbán Flórián nyitotta meg a gólok során, majd Csókási Jenő szólója után Pataki volt eredményes. Az első félidő utolsó percében figyelmetlenség, vagy a meleg miatt szépített az ellenfél. A második félidő elején Csókási Jenő kaput tévesztett, öngóljával egyenlítették a vendégek, majd egy szép támadás után megszerezték a vezetést a szegediek. Ekkor mindent egy lapra téve kitámadtunk és egy szabálytalanság után Sági passzát Urbán lőtte a vendégek hálójába. Ezzel kialakult az igazságos döntetlen.

A polgárőr csapat tagjai voltak: Bencsik Attila, Sisák Csaba, Szabó Péter (Kistelek), Csókási Jenő, Bangó Péter, Urbán Flórián (Lúzer FC), Sági Csaba, Pataki Ferenc (Kistelek).

A visszavágóra július 21-én (szombaton) a sziksóstói nemzetközi kamionos találkozón kerül sor.

Kun-Szabó Tibor

*A szegedi és csengelei focisták közös csoportképe
(fotó: Molnár Mihály)*

● *Foci krónika*

Emberhátrányból győztünk

Serdülő barátságos mérkőzés:

2007. május 20. Szank – Csengele 4:3 (1:1)

Csengele: Gurdics Gábor, Csáki Lajos, Lesták Ottó, Harkai Martin, Kovács Richárd, Csáki Martin, Longa Ádám, Rabi István, Katona Gábor, Árvai Márk, Vörös Norbert. *Cserék:* Gurdics Dávid, Kulcsár Zoltán, Horváth Roland, Katona Norbert.

Gólszerzőink: Longa (2), Árvai.

Tartalékos csapatunk (5 zenész próbán volt) magabiztosan és jól játszott. 3:1-re vezettünk, amikor Harkai rosszul esett és eltörte a kezét. Ezek után mindenki a társáért aggódott, ezért kikaptunk. Köszönjük Árvainénak az önzetlen segítséget!

Bajnoki mérkőzés:

2007. május 20. Csengele – Balástya II. 3:2 (2:0)

Csengele: Demeter, Dombi, Kiss, Túri, Sándor, Várszegi, Kubát, Mészáros, Csala, Horváth, Juhos.

Gólszerzőink: Juhos, Horváth, Várszegi.

2:0-ás hazai vezetésről a vendégcsapat kiegyenlített, majd Túri és Sándor kiállítását követően Várszegi parádés góljával megszereztük a győzelmet.

Kun-Szabó Tibor

A következő Krónika július 1-jén jelenik meg!

A falunapi anyag nagy terjedelmére való tekintettel a júniusi két számot összevonva jelentettük meg. Így a következő Csengelei Krónikát július 1-jén vehetik át a megszokott helyeken.

A szerk.

H i r d e t é s e k

Simson segédmotor-kerékpár eladó. Érdeklődni: Koncz Lajosné Csengele, Dózsa u. 4. ☎ 286 086

Kisebb jellegű, műhelyben végezhető munkákat (kapuk, állványok, vízmelegítők, polcok gyártását) vállalom. Igény szerint fixen vagy szerelhetően. Kormányos Zoltán Vadgerlés u. 6. Telefon: 06-30/3 282 375

Dr. Sikter András állatorvos

Rendelési ideje hétfőtől péntekig:
délelőtt 8-9 és délután 17-18 között

☎ (62) 259 198 📞 (20) 9 364 208

Műkö és gránit síremlékek kedvező áron!

Egyszemélyes műkö síremlékek 160.000 Ft-tól, kétszemélyes műkö síremlékek 260.000 Ft-tól. Az elkészített műkö síremlékekre 10 év garanciát vállalok!!!

Egyszemélyes gránit síremlékek 300.000 Ft-tól, kétszemélyes gránit síremlékek 400.000 Ft-tól. Az elkészített gránit síremlékekre 50 év garanciát vállalok!!!

Érdeklődni lehet:

Rác Zoltán sírkőkészítő

Kistelek

Telefon: 06-30/3 948 785

1992-es évjáratú, Opel Vectra 1.8 i típusú személygépkocsi eladó.
Érdeklődni: Erdélyi Ferencné Akácfa u. 6. ☎ 286 109

30 db körbálás lucerna széna (szállítással is), valamint egy 4 lapos villanytüzhely újszerű állapotban eladó. Érdeklődni lehet Baranyi Józsefnél a Tápboltban ☎ 06-30/3 228 453

Kártyás mobiltelefonok azonnali elektronikus feltöltése Novák Imréné vegyesboltjában (Felszabadulás u. 18.), Pannon GSM, T-Mobil és Vodafone szolgáltatók készülékeire.

Jó minőségű kis- és nagybálás széna és lucerna eladó. Házhozállítás megoldható. Érdeklődni lehet a 06-30/2 098 273 telefonszámon.

Gumiszerelést, -javítást és centrírozást vállalok!

Új gumiabroncsok kedvező áron kaphatók!

Longa István autó- és gumiszerelő

Csengele, Felszabadulás utca

Telefon: (06-30) 3 538 409

Gépi hímzés!

Céglógók, emblémák, saját tervezésű rajzok, óvodai jelek, névre szóló törülközők stb. gépi hímzését vállaljuk egyedi elképzelés szerint cégeknek, motoros kluboknak, vadásztársaságoknak, baráti köröknek, magánszemélyeknek. Várjuk szeretettel!

Bővebb tájékoztatás:

TTM CREATOR HÁZ

Szeged, Kossuth Lajos sgt. 75., telefon/fax: (06-62) 541 570

Táp-takarmány kereskedésben tüzelő- és építőanyagot (PB-gáz, betongerenda, cserép, téglá, kőpor, cement, mész, faanyag, sóder stb.) is árusítok. Előrendelés esetén néhány napos határidővel házhoz szállítom a megrendelt anyagot. Gyors kiszolgálás, kedvező árak!

Nyitvatartási idő: keddtől szombatig 7-től 13 óráig.

Baranyi József kereskedő Csengele, Arany J. u. 1.

☎ 286 241 📞 06-30/3 228 453

Új szolgáltatások a Fotó szaküzletben

- Esküvő, lakodalom és egyéb rendezvények felvétele. Gyermekefelvételek háznál és műteremben. Igazolványkép
- Hagyományos és digitális fotókidolgozás
- Képek digitalizálása CD-re, régi képek felújítása
- Digitális gépről, kártyáról CD-írás, képek korrigálása kérésre
- Video átírása DVD-re
- Fotocikkek, filmek, videokazetták, elemek és albumok
- Képkeretezés, keretek széles választékban, kész keretek
- Olaj-, pasztell- és akvarell képek
- Szaktanácsadás

Nacsa Jánosné fényképész
Kistelek, Kossuth Lajos u. 16.
☎ 06-70/2 803 013

A Csengelei Polgárőr Csoport
havonta kétszer megjelenő lapja

Kiadja és sokszorosítja: Csengelei Polgárőr Csoport Felelős kiadó: Kucsora Péter
Szerkesztőség: Csengele, Felszabadulás utca 2/A. E-mail: csengele@freemail.hu
Alapító szerkesztő: Molnár Mihály Felelős szerkesztő: Kontesz Józsefné
A lap szerkesztése a Nemzeti Civil Alapprogram támogatásából vásárolt számítógépen készül.